

Blijven liegen na Pasen?

Blijven liegen na Pasen?

"En dit woord is verbreid geworden bij de Joden tot op den huidige dag."
(Matth. 28 : 15)

Blijven liegen na Pasen?

Wat zijn de Joodse leiders gedreven om te voorkomen dat Jezus zal opstaan uit de dood. Ze gaan zelfs op de sabbat met elkaar vergaderen. Daarvoor offeren ze die dag graag op. Wat waren ze fel toen de Heere Jezus op de sabbat iemand genas. Maar nu het henzelf goed uitkomt, breken ze even gemakkelijk Gods gebod. Nauw voor een ander, maar ruim voor zichzelf...

De leugens verslagen

Er wordt alles aan gedaan om Jezus in het graf te houden. Romeinse soldaten worden ingeschakeld. Arme mannen... Deze levende wachters voor een Dode in het graf, worden zelf als doden als de Levende opstaat. Daarop vluchten ze naar Jeruzalem. Gaan deze heidenen het Paasevangelie verkondigen aan het Sanhedrin. Vijanden van Christus waren door het Sanhedrin ingeschakeld om Jezus' graf te bewaken. Maar zij worden nu door God ingeschakeld om te verkondigen dat het zegel verbroken is. De steen weggerold is. Het graf leeg is. Niets houden ze achter. Het Sanhedrin krijgt een compleet en betrouwbaar verslag. Ze kunnen er niet omheen. Alle genomen maatregelen leveren nu juist het onomstotelijke bewijs van de waarheid van Christus' opstanding. Wat doet dit met het Sanhedrin? Er valt toch niets meer te ontkennen?

De leugens verzonnen

Het opstandingsevangelie is een reuke des levens ten leven of een reuke des doods ten dode. De overpriesters en de ouderlingen geven hun verzet niet op. Ten koste van de waarheid van Pasen nemen ze de toevlucht tot de leugens. Want ze willen niet worden onttroond. Ze willen zichzelf handhaven. Is dat ook niet het beeld van ons allen van nature?

Men vlucht tot twee beproefde wapens van het ongeloof: de leugen en het geld. Want geld wat stom is, maakt recht wat krom is. Om Jezus de dood in te krijgen, betaalde men slechts 30 zilverlingen. Maar nu is men wel wat royaler om Jezus in de dood te houden. Want voor een dode Jezus heeft men alles over.

Maar dat geld geeft de soldaten geen blijvende vrede en vreugde. Daarvoor moeten we echt bij de vrouwen zijn, die andere boodschappers van het Paasevangelie. Zij gaan op zoek naar de waarheid achter het lege graf! Hun zoeken wordt een zalig vinden en het eeuwige leven. Maar de leugen baart de dood.

Zo dringt zich wel een vraag aan ons op. Want ook ons is het Paasevangelie verkondigd. Wat staat er nu na Pasen in ons leven bovenaan? Zoeken wij Christus wél te kennen en vervolgen te kennen in de kracht van Zijn opstanding om ons te verlossen van alle doodsluchten in ons leven? Hebben wij in het geopende graf al een voor ons geopende deur naar

verlossing uit de machten van de zonde, de duivel en de dood gezocht? Om in die weg de enige Paastroost in leven en in sterven te mogen kennen: om het eigendom te zijn van Christus, die met Zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden volkomen betaald en mij uit alle heerschappij van de duivel verlost heeft. Of koesteren wij nog altijd onze leugens en zoeken wij ten diepste de opgestane Christus nog buiten ons hart en leven te houden?

De leugens verbreid

Christus' opstanding wordt tegengesproken. Maar waarom worden die dwaze leugens dan wel geloofd en zelfs verbreid? Waarom verbreiden wij ook zo vaak eerder de leugen van de roddel en van de laster dan de waarheid? Omdat we juist op Christus' opstandingsdag Gods aangrijpende waarheid over ons aller leven zien. Dat wij sinds onze diepe val in het paradijs Gods waarheid hebben veranderd in de leugen. En ondanks de Boodschap van een opgestane Zaligmaker geloof ik graag de duivelse leugen dat ik ongestraft kan blijven zondigen. Geloof ik de duivelse leugen dat alle mensen sterven, maar ik niet. Geloof ik de duivelse leugen dat ik door een keurig godsdienstig leven de hemel niet zal ontlopen. Geloof ik de duivelse leugen dat het plezier van de wereld meer oplevert dan een leven in de vreze des Heeren. Maar God maakt Zijn woord waar: buiten het nieuwe Jeruzalem zullen degenen blijven die de leugen liefhebben en doen. Kan ik niet ontkennen Gods waarheid te hebben gehoord dat Christus is opgestaan uit de dood!

Wat is het dan nodig om voor het eerst of opnieuw te buigen voor de waarheid die ons in de opstanding van Christus wordt verkondigd. Dat het leven en de zaligheid te zoeken en te vinden is bij deze opgestane Zaligmaker. Die door Zijn opstanding ook de levendmakende Geest heeft verworven. Waardoor zo'n dode zondaar als ik ben, kan opstaan uit het zondegraf tot een nieuw godzalig leven.

Zo wijst het lege graf ons op een levende Christus. Is het de waarheid van Pasen dat God geen lust heeft in onze dood, maar daarin dat we ons zouden bekeren en leven. Is het de waarheid van Pasen dat wie Hem aanroept in de nood en smeekt om vergeving van de zonden dat je zoveel leugens hebt geloofd, die vindt Zijn gunst oneindig groot. Want God heeft verzoening gevonden door de dood van Zijn Zoon. En zo houdt niet de leugen van Pasen, maar de waarheid van Pasen haar kracht!

DS. W.L. VAN DER STAAIJ

VOOR DE JEUGD

Het eerste gebod

Maar het volk antwoordde hem niet één woord - 1 Koningen 18:21

Waar zou de Heere als eerste over gaan beginnen als wij voor Zijn rechterstoel staan? Zou dat niet het eerste gebod kunnen zijn? *Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben?* Dat is voor God zo'n belangrijk gebod, dat Hij het als eerste gebod gegeven heeft. Wat een ontzetting zal het dan zijn voor mensen die hun hart gezet hebben op hun zaak, of op hun man of vrouw, op hun kinderen, hun auto, hun geld, sport, vakantie, noem het allemaal maar op. Dan helpen die dingen ons niet.

Uur na uur zijn de baälprofeten met overgave bezig. Maar ondanks dat geen vonkje vuur. Hier wordt op een pijnlijke wijze gedemonstreerd hoe dwaas het is om afgoden te dienen. En daar zijn we natuurlijk mee eens. En wij doen dat dan ook niet. Stel je voor, bidden tot een stuk hout, je bloed geven aan een niet bestaand iets...

Nee... op die manier doen wij dat niet. Maar je weet toch nog wel dat afgoderij veel meer is dan alleen het buigen voor baäl? En dat ook wij goden hebben waar we onze offers aan brengen en onze tijd aan besteden? Zo kunnen we dat leren van de Catechismus bij de behandeling van het eerste gebod. Dat we naast of in de plaats van de ware God iets of iemand hebben waar we ons vertrouwen op stellen. Is er dan in ons leven niets waar we het geluk van verwachten? Hebben wij niets waar we door beheerst worden naast God? Of in de plaats van God? Ach kom nou toch.

Ons eigen ik. Onze zogenaamde bezittingen. Onze welvaart. Zijn dat van nature geen afgoden? Of de sporthelden? De popsterren? De filmsterren? Maar jonge mensen, hou er rekening mee: als je ze nodig hebt, dan zijn ze er niet. Dan roep je tevergeefs tot hen. Hoeveel tijd je er ook aan besteed hebt en hoeveel offers je er ook aan gebracht hebt. Als wij op ons sterfbed liggen, dan helpt ons geld ons niet. Of ons mooie huis, onze mooie auto, ons bedrijf, onze carrière, noem het allemaal maar op. Als we voor de Rechter van hemel en aarde gedaagd worden, is er niemand en niets die ons kan helpen.

En laat ik je dan eens mogen wijzen op Elia. Die heeft nog geen offer gebracht. Hij durfde met de baälprofeten te spotten omdat hij er diep van overtuigd was dat als het straks zijn beurt zou zijn, hij zal roepen tot een God die wel zou antwoorden.

Daarom was Elia ook helemaal niet zenuwachtig.

Hoe Elia wist dat God spreken zou? Wel die God had al gesproken. Er was al een Godsopenbaring. In de boeken van Mozes, in een aantal psalmen. Elia kende de Heere uit Zijn Woord. Op grond van de toezeggingen, de beloften uit de Schrift, geeft God antwoord.

En dat is ook de boodschap voor vandaag. Om met onze zonden, ons lijden, wat dan ook, tot Hem te roepen, in de overtuiging dat Hij de Levende God is.

Ja, daar kun je wel strijd mee hebben. Soms lijkt het alsof de Heere net als baäl niets is. We roepen, we huilen, we lopen vast, we hebben geen hoop, we hebben geen moed, en God lijkt wel zo ver weg. Daar wist David ook van: *'Gij antwoordt niet, schoon ik des nachts moog' kermen*.

Maar de Bijbel zegt: *zo Hij vertoeft, verbeidt Hem, want Hij zal gewisselijk komen en niet achterblijven*

De Heere wil bidders moed geven. Want Hij is een God Die antwoordt. Met die zekerheid stond Elia daar. Heeft Elia dat altijd gevoeld? Kon hij dat altijd geloven? Het volgende hoofdstuk laat het tegendeel zien. Toen zakte hij in moedeloosheid neer: *Heere het is genoeg, laat mij maar sterven*. Dat is dezelfde Elia.

Maar hier geeft God het aan Elia. En God geeft die tijden aan Zijn kinderen. Dat ze zo bemoedigd en zo versterkt in hun ziel mogen zijn dat ze rechtop kunnen staan in de kracht Gods.

En de grond voor dat vertrouwen ligt in het werk van Christus. Want toen Hij op die Goede Vrijdag riep, kwam er geen antwoord. Hoewel Hij nooit één gebod heeft overtreden, was er toch geen stem en geen antwoord. Maar toen en daar heeft Hij de weg gebaad voor een ellendig, arm, schuldig, verloren volk. Dat het verdiend heeft om in een eeuwige nacht en een eeuwige stilte te sterven.

Zodat zij toch tot God mogen en kunnen gaan. Doe dat alsjeblieft!

DS. M.A. KEMPENEERS
WWW.BEWAARHETPAND.NL

Vrouw en ambt

"Liever langer luisteren", kenmerkt volgens De Wekker (31-03-2023) prof. dr. H.G.L. Peels, die enkele maanden geleden met emeritaat ging. In het interview pleit hij voor verdraagzaamheid ten aanzien van lokale gemeenten binnen de CGK die overgaan tot het bevestigen van vrouwen in de ambten. Volgens hem is ons Schriftverstaan immers niet in beton gegoten, kunnen we vanuit de Bijbel geen 100 procent duidelijkheid krijgen over de openstelling van de ambten voor vrouwen en moeten we meer rekening gaan houden met de pluriformiteit in onze kerken.

Nu zijn er in de loop der jaren wel wat meer 'Apeldoornse' bijdragen in De Wekker verschenen rond het thema waarop hij is bevraagd. Het kan toch geen kwaad om daar nog eens naar te luisteren?

Hinderlijk conservatisme

"Maar het wordt o zo begrijpelijk, als wij zien, dat alom in de Kerk de geest dezer wereld binnensluipt en dat ook zelfs de Kerk van Christus bedreigd wordt om geïnfecteerd te worden door de moderne en revolutionaire vrouwenbeweging. In den neutralen staat hebben wij nu het actief en het passief vrouwenstemrecht. Natuurlijk willen de voorstanders van deze beweging in de Kerk enkel een lans breken voor het actief vrouwen stemrecht. Maar staat het niet te vrezen, dat op dezen eersten stap ook de tweede volgt d. i. eerst: de vrouwen zullen deelnemen en medewerken aan de verkiezing, dan: de verkiesbaarheid der vrouwen tot de diensten in de gemeente. Vrouwelijke predikanten, vrouwelijke ambtsdragers is het noodzakelijke einde, dat uit heel deze beweging volgen kan en zal. Wie als voorstander dan niet uitkomt, kan alleen door een hinderlijk conservatisme worden tegen gehouden."

De Wekker (1922) – prof. J.J. van der Schuit

Geen vrouwelijke ambtsdragers

"Middelburg's Synode wilde van geen ambtelijke aanstelling van diaconessen weten. Alleen in tijd van nood zouden vrouwen hulpdienst verrichten bij het verplegen der zieken. En hierin heeft deze Synode goed gezien. De Heilige Schrift kent geen vrouwelijke ambtsdragers. Wel wordt in Paulus' brief aan de Romeinen een vrouw genoemd als diakones (dienares), zoals Phebe in Rom. 16:1 en wordt aan Timotheüs geschreven (1 Tim. 5: 9) dat als zodanig weduwen boven de zestig jaren zullen worden gekozen. Doch men moet hier in het oog houden, dat in de Apostolische Kerken, uit de heidenen vergaderd in Griekenland en Italië, andere verhoudingen waren als in ons land. Want in die landen was geen vrije toegang voor de diakonen tot de huizen of kamers der vrouwen, zodat arme vrouwen en weduwen dan door middel van diakonessen bezocht werden. 't Was dus ook hier hulpdienst en geen ambtelijk werk."

De Wekker (1923) – prof. P.J.M. de Bruin

Alleen de Schrift

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat binnen afzienbaren tijd de Nederlandsch Hervormde kerk vrouwelijke ambtsdragers kent, zoals zij sinds 1924 reeds vrouwelijke hulp-predikers kent (...). Wordt deze mogelijkheid werkelijkheid, dan zullen zeer velen in en buiten de Nederlandsch Hervormde kerk het optreden van vrouwelijke ambtsdragers eerst vreemd en stuitend vinden, maar langzamerhand zal ieder er aan wennen en het tenslotte heel gewoon gaan vinden. En daar schuilt o.i. in de toekomst voornamelijk voor vele leden van onze kerken het gevaar. Daarom is het nodig, dat de kerken er in haar onderwijs en voorlichting er telkens op blijven wijzen, dat de Schrift zich tegen deze toelating tot het bijzondere ambt verzet, ja, ze nadrukkelijk verbiedt. Onze kerken zullen haar zaad er

steeds op moeten wijzen, dat Christus alleen Koning is in Zijn kerk, zodat wij alleen hebben te vragen naar Zijn geopenbaarde wil en niet naar onze menselijke meningen. Argumenten aan het burgerlijke leven ontleend, of ontleend aan de psyche van de vrouw, waardoor zij, zoals sommigen zeggen, "in het ambtelijke werk accenten zal aanbrengen, die voor het geheel van het kerkelijk leven een winst zijn", of ontleend aan de praktijk, die "roept

om vrouwelijke krachten, naast (niet in de plaats van) de mannelijke, opdat zij deze zouden aanvullen en corrigeren in hun eenzijdigheid"), mogen in deze ernstige zaken geen beslissende rol spelen. Hier geldt alléén: wat zegt de Schrift!"

De Wekker (1950) – prof. J. Hovius

Ontoelaatbaar

"Er is in ons land weer een nieuwe wijziging van zaken ingeluid door één van de jongste beslissingen van de Synode van de Ned. Herv. Kerk. Daarbij is in beginsel de weg geopend voor de vrouw tot de kerkelijke ambten. De vrouw kan dan ook optreden in het ambt van ouderling, diaken en predikant. Hierbij is, zoals opgemerkt wordt, "een traditie van eeuwen doorbroken". Met deze opmerking is dus eigenlijk gezegd, dat daar, waar de vrouw niet in het ambt toegelaten wordt, een traditionele starheid is, die dit verhindert. Blijkbaar heeft men er geen oog voor dat het ontoelaatbare van de vrouw in het ambt, in de gereformeerde gezindte gebaseerd is op de Schrift."

De Wekker (1954) – prof. dr. W. Kremer

DS. W.L. VAN DER STAAIJ

Zelfverloochening (10) *Ambrosius*

Omschrijving

Christus sprak: 'Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf.' Ambrosius omschrijft de zelfverloochening als volgt: "Laat hij aan de kant schuiven zijn eigen wijsheid als een lege lamp, zijn eigen wil als een boze bevelhebber, zijn eigen inbeelding als een valse regel, zijn eigen affecten als verdorven raadgevers en zijn eigen doeleinden als lage en onwaardige oogmerken. 'Die verloochene zichzelf', al wat van hemzelf is, in hemzelf is of aan hemzelf toebehoort, als een verdorven en vleeselijk mens. Laat hij uit zichzelf gaan, opdat hij tot Mij komt. Laat hij zichzelf van zichzelf ontledigen, opdat hij voor Mij ontvankelijk is en opdat ik in hem heers en regeer." Zelfverloochening betekent dat alles van ziel en lichaam moet neerbuigen voor en onderdanig zijn aan Jezus Christus.

Verloochening van het zondige zelf

Bij Gods kinderen is de zelfverloochening in dit leven niet volmaakt. Er moet voortdurend werk gemaakt worden van zelfverloochening. Het ene kind van God heeft meer zelfverloochening dan het andere kind van God. Er zijn ook verschillende manieren van zelfverloochening. Sommigen verloochenen meer de uitwendige zondedaden, anderen meer de inwendige gevoelens en lusten. Onophoudelijke inspanning is nodig om het zondige zelf te verloochenen. "Evenals wij de zonde vandaag verloochend hebben, zo moeten we haar ook morgen verloochenen, want de zonde heeft een levendige aard. Ze zal weer levend worden als ze niet dodelijk en voortdurend verwond wordt."

Natuurlijke begeerlijkheid

We lezen in Koloss. 3:5 'Doodt dan uw leden die op de aarde zijn, namelijk hoereri, onreinheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid...'. De Heere geeft middelen om de natuurlijke begeerlijkheid te doden: lezen in de Bijbel, bidden, mediteren en omgaan met godvrezende mensen. Wees niet zorgeloos en achteloos in godsdienstige plichten. Drijf de Heilige Geest niet uit de tempel van uw ziel door zonden. Laat het goede niet na. Strijdt tegen vuile zonden. Afgodische feesten gingen bij de heidenen vaak gepaard met overtreding van het zevende gebod. Dit moet onder Gods kinderen heel anders zijn. Laten we bidden om de Heilige Geest. De hemelse Vader zal immers de Heilige Geest geven die Hem daarom bidden (Lukas 11:13). "Willen wij de Geest hebben, laten wij dan 'door den Geest wandelen' (Gal. 5:16) en de werken van de nieuwe mens doen."

Persoonlijke verdorvenheden

Probeer te ontdekken wat uw bijzondere zonde is, uw Delila-zonde. Wie zijn persoonlijke verdorvenheden niet

verloochent is een dienstknecht van de zonde en van de satan. Blijf ver weg van het allereerste begin van deze zonde en de aanleiding tot deze zonde. Doof de vonk uit voordat het een vlam wordt. Blus de zonde uit en weersta de zonde. De kust moet versterkt worden als de vloedgolven er tegenaan beuken. Wees niet aardsgezind, maar hemelsgezind. Besteed tijd aan gebed en aan heilige overdenkingen, dan verdorren de zondige begeerlijkheden. Bent u gericht op de wereld? Zie uit naar het betere en blijvende goed in de hemel. Sterkere liefde tot God betekent sterkere haat tegen ons zondige zelf. Verwacht het van Christus Die zelfverloochening werkt bij Gods kinderen.

Verloochening van het natuurlijk 'zelf'

Uiterlijke betrekkingen

"Wij moeten onze uiterlijke betrekkingen voorwaardelijk verloochenen. Familiebetrakkingen zijn zegeningen van God. Maar we lezen in Matth. 10:37 'Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig.' Er moet wel liefde tot ouders en kinderen zijn, maar de liefde tot Christus moet bovenaan staan. Als ouders of kinderen ons ophouden op de weg naar Christus of als zij ons van Christus aftrekken, moeten we ze vergeten, ja haten. Lukas 14:26 is van toepassing in die omstandigheden: 'Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder, en vrouw en kinderen, en broeders en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.' We moeten Christus liefhebben met heel ons hart en met heel onze ziel. Ambrosius wijst op de vele betrekkingen die er zijn tussen Christus en Gods kinderen: Hij is hun Schepper, Herder, Vader en Bruidegom. De discipelen hebben alles verlaten en zijn Christus gevolgd. Ambrosius haalt een uitspraak van Hieronymus aan: "Stel dat de Heere Christus mij tot Zich riep, maar mijn vader lag op de weg en mijn moeder hing aan mijn hals. Dan zou ik over mijn vader heen stappen en mijn moeder van mij afschudden en naar Christus lopen." Achterin het boek 'Des christens groot interest' van William Guthrie vinden we een treffend voorbeeld van iemand (Galeacius Caracciolo) die dat daadwerkelijk heeft gedaan. Hij ging van het Roomse Italië naar het Genève van Calvijn. Hij verliet zijn vader, zijn vrouw en zijn kinderen.

DS. A. VAN HETEREN

Het Bijbelboek Ruth

Nogmaals Ruths keus (4)

Boaz' woorden

De vorige keer hebben we al even geluisterd naar Ruths belijdenis op de grens van Moab. De jonge vrouw is vastbesloten. Ze zal met Naomi meegaan. Met een eed bekrachtigt ze haar woorden: *'alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij daartoe, zo niet de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en tussen u'*. En het geheim van haar keus klinkt vooral door in 'het hart van haar belijdenis': *'Uw volk is mijn volk en uw God mijn God'*.

Iets verderop in dit kleine Bijbelboekje werpen enkele woorden van Boaz nog wat meer licht op deze belijdenis van Ruth. In Ruth 2 zegt Boaz namelijk niet alleen dat Ruth *'haar vader en haar moeder en het land harer geboorte verlaten heeft'*, en dat ze is *'heengegaan tot een volk dat zij van tevoren niet kende'* (vers 11). Maar ook dat Ruth *'gekomen is onder de vleugelen van de HEERE, de God Israëls om toevlucht te nemen'* (vers 12).

Op de achtergrond van deze uitdrukking staan twee beelden. Allereerst dat van een moedervogel die als het gevaar dreigt, haar vleugels uitbreidt en haar jongen naar zich toe roept. De kuikens zoeken dan een veilige schuilplaats onder haar vleugels. Zó heeft Ruth vanuit alle geestelijke gevaren waarin ze verkeerde, de toevlucht genomen tot de God van Israël.

Voor het tweede beeld moeten we in gedachten even naar de tabernakel. Daar stond, in het heilige der heiligen, de ark als teken van Gods bijzondere aanwezigheid. Op de ark lag het verzoendeksel met daarop twee cherubs die hun vleugels naar elkaar uitbreidden. En in de schaduw van die vleugels was de plaats waar eenmaal per jaar het verzoenende bloed drupte. Het bloed dat sprak van verzoening en reiniging. Het bloed dat heen wees naar het bloed van het Lam Dat de zonde der wereld zou wegdragen. Dát is de diepste betekenis van de plaats *'onder de vleugelen van de HEERE, de God Israëls'*. Het is de plaats waar alles spreekt van Gods verzoening.

Naomi's woorden

De Heere heeft deze dingen in het hart en leven van Ruth gewerkt. En naar alle waarschijnlijkheid heeft Hij er het eenvoudige getuigenis van schoonmoeder Naomi voor gebruikt.

Ligt daar ook geen les in? Ook al was Naomi tijdens de jaren in Moab uit de weg des Heeren, toch is de Heere Naomi niet vergeten. Hij heeft Zijn werk in het hart en leven van deze beproefde weduwnaar onderhouden. En daarom heeft Naomi toch niet kunnen nalaten om goed te spreken over de

God van Israël, en Wie Hij wil zijn voor Zijn volk. Er ligt een aansporing in voor degenen die de Heere mogen vrezen. Ze kunnen als ze op zichzelf zien, zo bezwaard en bevreesd zijn om nog iets over de Heere en Zijn dienst te zeggen. Maar het voorbeeld van Naomi leert ons om toch maar niet te zwijgen!

Bileams woorden

Intussen is het ook nog denkbaar dat de Heere woorden van langer geleden heeft willen gebruiken om de goede keuze in Ruths hart te werken. Ik denk aan de woorden van Bileam. We lezen in Numeri 22, dat Balak, de koning van Moab, hem laat komen met de bedoeling Israël te vervloeken. Maar hoezeer Bileam ook probeert het volk te vervloeken, hij slaagt daar niet in. De Heere werkt zo op hem in, dat hij het volk moet zegenen. En een van de zegenspreuken die hij dan tegen wil en dank uitsprekt, is deze: *'Wat zal ik vloeken, dien God niet vloekt; en wat zal ik schelden, daar de HEERE niet scheldt? Want van de hoogte der steenrotsen zie ik hem en van de heuvelen aanschouw ik hem; zie, dat volk zal alleen wonen en het zal onder de heidenen niet gerekend worden. Wie zal het stof van Jakob tellen en het getal, ja, het vierde deel van Israël?'* (Numeri 23: 8-10a).

In die woorden wijst Bileam Israël achtereenvolgens aan als een beschermd volk, een afgezonderd volk en een talrijk volk. En hij voegt er nog een wens aan toe: *'Mijn ziel sterve den dood der oprechten, en mijn uiterste zij gelijk het zijne'* (Numeri 23: 10b).

Het is waar: Ruth was er toen nog niet. Maar het is niet ondenkbaar dat de woorden van Bileam, die toen wel zijn aan-gehoord door de vorsten van Moab (!), bewaard bleven. Dat ze van vader op zoon en van moeder op dochter doorverteld zijn. En dat Ruth ze vele jaren later in hetzelfde Moab gehoord heeft.

Wie Ruths belijdenis legt naast Bileams eerste zegenspreuk, ontdekt opvallende verbanden. Gaat u ze voor uzelf nog maar eens na. Maar er tekent zich ook een aangrijpend verschil af. Want Bileam sprak wel zegenend over het volk van God. Hij wilde ook wel met dat volk sterven. Maar hij wilde niet met dat volk leven. Hoe anders was het uit genade bij Ruth. En hoe is het bij ons?

DS. A.J.T. RUIS

De prikkel en de kracht

Eerst even een correctie na het vorige artikel dat ging over 'zondigen in je slaap'. Ik beloofde nu iets te schrijven over verborgen en heimelijke zonden, maar dat heb ik recent nog gedaan, namelijk in het laatste nummer van 2022. Dat is dus nog maar kort geleden. Dat betekent dat ik eerder naar een volgende vraag kan dan ik gedacht had. De vraag die ik nu voorgeschooteld kreeg op onze mannenvereniging luidt als volgt: Hoe moeten wij 1 Korinthe 15 vers 56 verstaan? Daar zegt de apostel Paulus dit: "De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet". Een mooie vraag en ik ben gelijk begonnen er een preek over te maken.

Het is een gedeelte uit een bijzonder indrukwekkend hoofdstuk dat handelt over de opstanding der doden. De (godeloze) ontkenning van de opstanding is voor Paulus een prikkel geweest (om het woord ook in deze zin eens te gebruiken) om uitvoerig over de werkelijkheid en de heerlijkheid van de opstanding der doden te spreken. Wie niet in de opstanding gelooft, gelooft niet in God. Die gelooft evenmin in de opstandingskracht van Christus. En dat is het dwaaste wat een mens doen kan.

Als Gods kind opstaat uit zijn zondegraf en daarom later ook opstaat uit het voor hem gedolven graf wordt een mens bevrijd uit de macht van de dood. De dood in zijn volle omvang. De dood in zijn volle omvang bestaat uit een geestelijke dood, waarin ik geboren word, de tijdelijke dood die ingaat als ik mijn laatste adem uitblaas en de eeuwige dood, die volgt op hetzelfde moment als ik hier op aarde sterf. Wat een vreselijke werkelijkheid. Daarvoor waarschuwde de Heere onze eerste ouders al in het paradijs.

Welnu, de mens zou allerongelukkigst zijn als Dezelfde Die ons voor de dood waarschuwt ons ook niet uit die dood verlost. Wie anders kan een mens uit de grootste nood en de diep ellendige dood verlossen dan de Almachtige Die leeft in alle eeuwigheid? Het is een groot wonder dat de Heere kan verlossen, maar het is nog groter wonder dat Hij het ook wil. Dat is gebleken uit de zending van Zijn Zoon naar deze wereld. Hij heeft de weg der verlossing gebaad. Dat heeft Hij gedaan door de schuld der zonde te betalen, God de Vader te rechtvaardigen in Zijn heilige strafeisen en Zichzelf op te offeren tot een losprijs van velen. Dat heeft de Zaligmaker alles gekost. Hij heeft de dood in zijn vreselijke werkelijkheid ervaren De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem. We stonden er de laatste weken weer uitvoerig bij stil.

De Heere Jezus is een volkomen Verlosser. Zijn werk op aarde zet Hij voort in de hemel. Vandaaruit werkt Hij door middel van Woord en Geest in het mensenhart. Door de

eenvoud der prediking ga ik inzien dat ik onderworpen ben aan een drievoudige dood. Ik ga mij die werkelijkheid toe-eigenen. En dat niet alleen. Ik ga vroeg of laat ook leren dat de oorzaak van de dood ligt in de zonde. In de zonde die in de wereld en ook in mijn eigen hart gekomen is. Deze (overigens levenslange les) ga ik mij ook toe-eigenen. Dat toe-eigenen zijn eigenschappen van het ware geloof. Ik word een zondaar die de dood verdiend heeft. Een dood, die ik dan wel verdiend heb (wat ik menigmaal in mijn gebed uitspreek), maar die ik niet wil ondergaan. Ik ga de Heere om Zijn genade aanroepen, op Zijn genade en vergevende zondaarsliefde pleiten als een verlorene in mijzelf, mij vastklampend aan een belovend God, Die Zelf de weg der verlossing uitgedacht heeft en luid proclameert.

Om op die plaats te komen en altijd weer terecht te komen gebruikt de Heere de wet. De wet laat mij zien wat zonde is en dat ik zonde ben en een overtreder van Gods geboden. "De kracht der zonde is de wet" betekent dus dat door de wet de zonde wordt gekarakteriseerd als overtreding tegen God. De wet kan mij dus niet anders dan vervloeken. Daar is de wet wet voor.

En wat betekent dan: "de prikkel des doods is de zonde"? De dood is als een dodelijke angel, een schorpioen die mij een doodsteek toebrengt. En waarom doet dat zo'n pijn? Vanwege de zonde die in mij woont. Let er op dat, hoewel ieder mens de dood zal sterven, deze woorden over de kracht der zonde en de angel van de dood de ervaring van een kind van God weergeven. Alleen de mens die door Gods Geest wordt onderwezen weet van de wet, de zonde en de dood. Het zijn middelen in Jezus' dierbare handen om mij te verootmoedigen en het heil en de verlossing en de uitkomst uit deze nood alleen van Hem te verwachten. We leren iets van het werk van Christus verstaan, namelijk waarom Hij een vloek moest worden en de dood moest sterven. Maar wie eigen schuld leerde toe-eigenen zal ook de verlossing in en door Christus Jezus gaan toe-eigenen. Hij voor mij, daar ik anders de eeuwige dood moest sterven. Dit wordt in het geloof beleefd. Dit wordt ervaren als het geloof gelooft. Als ik van alles en vooral van mezelf afzie en niemand meer zie dan Jezus alleen. Dan mag ik zingen: Dood, waar is uw prikkel? Gode zij dank Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus, 1 Kor. 15:57. Zegene de Heere ons met het ware geloof.

DS. K. HOEFNAGEL

Bekering (10) *Charles Hodge*

We gaan verloren als we ons niet bekeren. “Bekering is een zich afwenden van de zonde en een zich wenden tot God, door middel van Jezus Christus en geloof is het aannemen van Christus om tot God terug te keren.”

Sprekend geweten

Bekering is een verandering van denken. Het is een zich afkeren van de zonde en terugkeren tot God. We lezen in Jesaja 55:7 ‘De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten; en hij bekere zich tot den HEERE, zo zal Hij Zich zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk.’ Bekering komt voort uit juiste opvattingen over God. God is Rechter en dat brengt verschrikking in het geweten. Bij sommigen is sprake van wanhopige angst, bij anderen is er kalme overtuiging Gods toorn verdiend te hebben. Rechtvaardigen en onrechtvaardigen kennen verschrikking van het geweten: David en Judas. Het besef van Gods heiligheid brengt ontzag teweeg.

Onwaardigheid

We lezen in Daniël 9:7 ‘Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten, gelijk het is te dezen dage.’ Het besef van eigen onwaardigheid brengt schaamte met zich mee, afschuw en walging vanwege het bedreven kwaad. Het zondebesef vernietigt het zelfbehagen waarmee zondaars zichzelf geruststellen. Het zondebesef vernedert voor God. Er is sprake van een verbrijzelde en nederige geest. De beleving van onwaardigheid brengt tot verslagenheid en zelfvernedering. Het is niet goed in het algemeen te erkennen dat we zondaars zijn en daarbij de schuld te verkleinen en te denken dat de wet van God teveel van ons vraagt. Waarachtige bekering staat tegenover zelfrechtvaardiging. Ware bekering betekent veroordeling van zichzelf en God rechtvaardigen in Zijn eisen en oordelen. “Er kan daarom geen ware bekering zijn zonder deze verslagen geest en zelfveroordeeling en vernedering.”

Belijden van zonde

De Heere verlangt een volledige en eerlijke belijdenis van onze zonden. David maakte zijn zonde aan de Heere bekend. Toen David de zonde probeerde te verbergen drukte Gods hand zwaar op hem. Toen hij zijn overtredingen beled ontving hij vergeving. Als we gezondigd hebben tegenover onze naaste, moeten we hem dit belijden. Als wij tegen God gezondigd hebben moeten wij onze zonde aan God belijden. Wie tegen mensen zondigt, zondigt ook tegen God. David beled dit in Psalm 51:6 ‘Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd en gedaan wat kwaad is in Uw ogen.’ Daniël, Ezra en Nehemia hebben zonden beleden die tegen God bedreven waren. Het kan zijn dat zondebelijdenis door wroeging wordt afgedwongen. Zo was het bij Judas. Hij kende de droefheid naar God niet. Judas kende geen glimpje hoop en geen gloed van liefde. Dat

kennen Gods kinderen wel als zij zonde belijden. Gods kinderen verlangen ernstig van de zonde verlost te worden. Zij hebben een indruk van Gods barmhartigheid en goedheid.

Barmhartigheid

Een ieder die in Christus gelooft zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben. Velen breken met de zonden omdat zij bang zijn voor Gods toorn. Gods kinderen breken met de zonden omdat zij een barmhartig God liefhebben. Onbekeerden misbruiken Gods barmhartigheid. Zij denken dat God de zonde niet streng zal straffen. Maar zij hopen te vergeefs op Gods barmhartigheid. Soms denken ontwaakte zondaren dat er wel barmhartigheid en vergeving voor anderen is, maar niet voor hen. Maar als God Zijn barmhartigheid aan hen openbaart, dan hopen zij op die barmhartigheid. Bij de Heere is vergeving opdat Hij gevreesd zou worden. Er is barmhartigheid voor hen wier zonden zijn als scharlaken of rood als karmozijn. “En niemand is van deze aanbiddingen uitgesloten, behalve degenen die ze vrijwillig en goddeloos verwerpen.”

Ommekeer

Met oprecht verdriet en echte schuldbelijdenis wordt er gebroken met de zonde. Daarom is bekering een ommekeer. Een terugkeren tot God Die goed is en de zonde wil vergeven. Bekering betekent ook een willen leven naar Gods geboden. Bekering houdt ook in een sterk verlangen te leven tot Gods eer. Wie dit kent is uit de dood overgegaan in het leven.

Vruchten

Gods kinderen brengen vruchten voort der bekering waardig, Matth. 3:8. Er wordt gebroken met uitwendige zonden en zonden in het hart. Gods kinderen willen de Heere dienen. Zij willen leven ter ere van God. Er is een begin van de verlossing van de zonde. Wie niet breekt met zijn zonden zal niet zalig worden. Gods kinderen breken uit liefde tot God met hun zonden. Uiteindelijk zal er geen vlek of rimpel meer overblijven.

Prediking

De Zaligmaker heeft de noodzaak van de bekering gepredikt. ‘Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.’ Matt. 4:17. Hij gaf de apostelen de opdracht te prediken bekering en vergeving der zonden. Paulus riep in zijn prediking op tot bekering. Het Evangelie eist bekering van alle hoorders. Bekering is onze plicht, maar tegelijk ook een gave van God.

DS. A. VAN HETEREN

Lezen we de Bijbel nu anders dan voorheen? (2)

“Lezen we de Bijbel in 2023 anders?” Uit wat ik in mijn eerste artikeltje schreef, kunnen we de conclusie trekken dat er géén reden is om de Bijbel principieel anders te lezen dan zoals de kerk der eeuwen dat deed. Toen was de Bijbel het gezaghebbende Woord van God. En is het dat niet nog? Is het aannemelijk te maken dat wij in deze late eeuw meer verlicht zouden zijn in de zaken van Gods Woord dan zoveel godvrezende Bijbellezers en Schriftverklaarders uit eerder eeuwen? Waarom zouden we in 2023 aan de historiciteit van overgeleverde gebeurtenissen of aan het verplichtende karakter van bijbelse geboden en vermaningen moeten twijfelen?

Het Woord van God is ontstaan in het tijdsbestek van vele eeuwen. Abraham leefde in een volslagen andere tijd dan Paulus. En de culturele setting van Davids tijd was een andere dan die van Daniël. Denk ook niet dat de opvattingen en gebruiken in de eeuw van de uittocht gelijk waren aan die van de ballingschap. Toch luidt bijvoorbeeld de grondwet van het huwelijk, door de Heere aan Adam en zijn vrouw gegeven (Gen. 2: 24), exact gelijk aan wat zowel de Heere Jezus (Matth. 19: 5, 6) als de apostel Paulus (Efeze 5: 31) daarvan zeggen. Door alle eeuwen heen luidt deze dat de mens zijn vader en moeder zal verlaten, zijn vrouw aanhangen en met haar tot één vlees zal zijn. Geen enkele wijziging daarin dus door al die eeuwen heen.

Ander voorbeeld. De geschiedenissen van Noach, Lot en Jona zijn ons in het Oude Testament overgeleverd als gebeurtenissen in het leven van concrete mensen. De zondvloed, de verwoesting van Sodom en de wonderlijke weg van de profeet worden ons gepresenteerd als echt en waar gebeurd. Als de Heere Jezus, de grote Profeet en Leraar van Zijn kerk, zoveel eeuwen later naar deze historiën verwijst, doet Hij dat op zulk een wijze dat uit alles blijkt dat ook Hij, de Alwetende, deze verhalen erkent als de betrouwbare weergave van feiten in de geschiedenis van de wereld en van Israël.

Ik verwijs hiervoor naar Mattheüs 12 en 24. Niet anders is het wanneer door heel de heilige Schrift heen de schepping ter sprake komt. In de wet der tien geboden is het de Heere Zelf die het volk bij de Sinai nog eens zegt dat Hij “in zes dagen” de hemel en de aarde heeft gemaakt, en al wat daarin is. De schrijver van de brief aan de Hebreeënen legt er de nadruk op dat we door het geloof verstaan, “dat de wereld door het Woord van God is toe bereid, also dat de dingen die men ziet, niet geworden zijn uit dingen die gezien worden.” Ook wat voor het verstand niet te doorgronden is en wat strijdt met de wetten van de natuur, erkent Gods kerk toch als waar, omdat ze het ons gegeven Woord van God waarachtig en betrouwbaar acht. Zo klinkt het door heel de Bijbel heen. Ondanks verschillen van tijd en cultuur.

En nu is het de vraag of wij, mensen van de 21^e eeuw, toch niet op een andere wijze de heilige Schrift lezen. Of dat in de praktijk van ons persoonlijke leven en in het kerkelijke leven van 2023 toch niet gebeurt. Dus – en nu ga ik het direct maar concreet maken...

- ... als de Bijbel de schepping van hemel en aarde beschrijft als een feitelijk, historisch gebeuren aan het begin van de wereldtijd (zoals we dat immers lezen in Genesis 1 en 2), of we dat nog steeds zo lezen...
- ... als de Bijbel zegt dat het seksueel samenleven van mensen van gelijk geslacht zonde is, ja in Gods ogen een gruwel is (zoals we dat lezen op tal van plaatsen in het Woord van God, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament), of we dat nog steeds zo lezen...
- ... en als de Bijbel de kerkelijke ambten wel voor de man maar niet voor de vrouw geopend heeft (zoals met name de apostel Paulus dat op diverse plaatsen in zijn brieven onmiskenbaar zo schrijft), of we dat nog steeds zo lezen...

Ja, toch. Waarom niet?! Of – zou het kunnen zijn dat we *de Bijbel nu, in 2023, soms anders zijn gaan lezen?* Daar is diezelfde vraag weer: *“Lezen we de Bijbel nu anders dan voorheen?”*

Ik wil proberen op deze vraag een antwoord te geven. En laten we ons dan maar beperken tot onze eigen Christelijke Gereformeerde Kerken. De kerken binnen welke al vele tientallen jaren ons blad *Bewaar het Pand* verschijnt, ooit ontstaan vanwege kerkelijke ontwikkelingen die destijds verontrusting teweeg brachten. Nu al zeg ik, met spijt!: helaas zullen we straks tot de treurige gevolgtrekking moeten komen, dat we binnen onze CGK de Bijbel inderdaad anders zijn gaan lezen dan zoals we voorheen deden. En het zijn niet de minsten onder ons, die menen dat ze ander en meer licht hebben dan onze voorgangers van vroeger... Ik spits een en ander toe op een drietal thema's. De insiders onder onze lezers kunnen al wel vermoeden welke die zijn.

Het eerste onderwerp: hoe spreekt de Bijbel over *homoseksualiteit en homoseksuele relaties*? Onze generale synode deed daarover in 2013 een fundamentele uitspraak. Enerzijds werd met bewogenheid erkend dat gemeentelieden met een homoseksuele gerichtheid binnen de gemeente van Christus dezelfde positie hebben als andere leden van de gemeente. Degenen onder hen die moeite en strijd ondervinden vanwege hun gerichtheid werden aan de pastorale zorg bijzonder aanbevolen. Tegelijkertijd sprak de synode uit dat seksuele relaties van mensen van gelijk geslacht niet in overeenstemming zijn met het Woord van God en daarom *zonde* moeten worden genoemd. Waar

dit het geval is, moet de kerk de weg van liefdevolle vermaning en uiteindelijk tucht gaan, in overeenstemming met Schrift, belijdenis en kerkorde.

Ondanks deze duidelijke uitspraak is de praktijk in diverse CGK's hiermee in strijd. Homoseksuele relaties "in liefde en trouw" (zoals ze worden genoemd) worden bewust toegelaten, tot en met aan de avondmaalstafel. Zelfs vierde men in één van onze gemeenten in de loop van het vorige jaar de 'regenboogzondag' met de regenboogvlag prominent aanwezig in de kerkzaal. In de preek van de dominee werd uitgesproken dat ieder mag zijn wie hij/zij is. We zijn immers allemaal kinderen van de Vader in de hemel...

Maar de voorschriften in het Woord van God dan?, zo zouden we kunnen reageren... Die zijn toch duidelijk op dit punt? Ja, maar wij lezen de Bijbel nu anders dan voorheen. Ik lees in een boekje van dr. B. Loonstra uit Gouda, dat niet alle vermaningen, ook die van de apostelen, voor ons

meer geldig zijn: "Er blijft in wat het Nieuwe Testament ons biedt maar één criterium over dat het onderscheid tussen geldige en niet meer geldige wetsregels bepaalt, en dat is de liefde. (...) De liefde doet de naaste geen kwaad, maar doet hem of haar goed. Liefde bewijzen is nu de inhoud van de geboden. De geboden waarin het verband van de liefde niet is aan te wijzen, zijn dus nu niet meer van kracht." [*Hoe komt de kerk uit de crisis?*, 21].

De vraag was: "Lezen we de Bijbel in 2023 anders dan voorheen?" We moeten constateren: daar lijkt het inderdaad op.

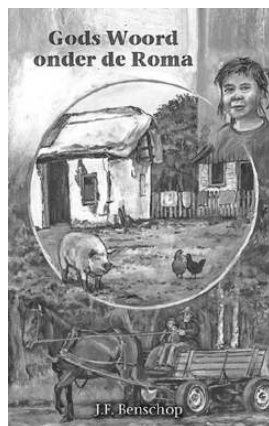

DS. J.M.J. KIEVIET

BOEKBESPREKINGEN

Gods Woord onder de Roma | J.F. Benschop
Gebonden, 150 blz., € 16,95. Uitgeverij 'de Ramshoorn', Goes.
ISBN 9789461152398.

De auteur is verschillende keren met de stichting 'Hulp in Uitvoering' in Roemenië geweest. Met een aantal leerlingen van de Gomarus Scholengemeenschap is de auteur er ook geweest en er zijn in meerdere Romadorpen huisjes gebouwd, werd er aan wegen gewerkt en werd er ook met en onder Romakinderen gewerkt. Er wordt samengewerkt met de Roemeense stichting 'Somebody Cares' die drie doelen heeft: Evangelisatie, onderwijs en sociale hulpverlening. Naar aanleiding van de bezoeken aan Roemenië is dit boek geschreven. Roma zijn zigeuners. In Roemenië leven er ongeveer 2 miljoen. Deze bevolkingsgroep leeft onder armoedige omstandigheden. Het boek verschijnt in de historische jeugdverhalenserie. Geschikt vanaf 10 jaar en ouder. Een mooi boek met een goede inhoud.

Echt gelukkig. Zalig zijn... | Johan Krijgsman
Paperback, 95 blz., € 12,90. Uitgeverij Den Hertog, Houten.
ISBN 978 90 331 3224 7.

Johan Krijgsman was van 2001-2020 als evangelist verbonden aan Bijbelcentrum 'Bij Simon de Looier', een evangeli-

satiepost van de Gereformeerde Gemeenten in Amsterdam. De reclamewereld spoort mensen aan om gelukkig te worden. Maar het echte geluk is alleen te vinden bij God in Christus. Johan Krijgsman probeert in 15 overdenkingen dit op een begrijpelijke, eenvoudige en praktische manier te verwoorden. Het is een toegankelijk boekje voor hen die niet zo vertrouwd zijn met het christelijk geloof.

Doe uzelf geen kwaad | John Macdonald
Gebonden, 92 blz., € 14,50. Uitgeverij Den Hertog, Houten.
ISBN 978 90 331 3218 6.

John Macdonald (1779-1849) was een van de belangrijkste evangelisten van de Schotse Hooglanden. Hij kreeg de bijnaam 'de apostel van het Noorden'. In 1832 kostte de cholera veel mensenlevens. Toen hield John Macdonald een preek over Handelingen 16:28 'Doe uzelf geen kwaad.' In deze preek komt naar voren hoe wij ons te gedragen hebben tijdens een epidemie, in lichamelijk opzicht, maar ook in

geestelijk opzicht. Macdonald sprak de preek uit in het Gaelic. Deze preek verschijnt nu voor het eerst in het Nederlands en is voorzien van een historische inleiding door Bart Jan Spruyt, Alexander Thomson en Robert Dickie. In de toepassing worden Gods kinderen aangesproken (blz. 90 en 91)

“In de tweede plaats: hoeveel bent u God verschuldigd, Die u heeft weerhouden van de verschrikkelijke activiteit waarmee u uw eigen zielen doodde! Hij liet u uw schuld zien en uw gevaar. Hij leidde u tot de Arts, door Wie u vergeving en genezing ontving. Hij weerhield u daarmee van de daad. Hij zei tot uw ziel: ‘Doe uzelf geen kwaad! -Ik ben hier.’ O, prijs Hem voor wat hij heeft gedaan! Vertrouw Hem voor wat nog meer moet worden gedaan. Blijf dicht bij de Arts. Uw genezing is nog maar net begonnen, en u zult de Arts en het bloed dagelijks nodig hebben, zolang u hier bent. Heb ook medelijden met hen die zichzelf nog steeds doden, zoals u ook eens deed. Pleit bij God voor hen. En doe wat u kunt om hen tot Christus te trekken – ja, zeg tot hen in de geest van de woorden waarmee ik heb gesproken: ‘Doe uzelf geen kwaad.’

Totdat de dag aankomt | James Renwick
Gebonden 127 blz., € 14,90. Uitgeverij Den Hertog, Houten.
ISBN 978 90 331 3207 0.

James Renwick werd op 21jarige leeftijd predikant. Hij leefde van 1662-1688. Hij voltooide in Nederland zijn theologische opleiding. In 1683 keerde Renwick terug naar Schotland en werd daar leider van de Covenanters. Hij verkondigde in de Schotse Hooglanden het Evangelie in rotsspleten en moerassen. Het waren voor Schotland de ‘Killing Times’, tijden van sterke vervolging. Renwick was volgelvrij verklaard, werd uiteindelijk gearresteerd en belandde in de donkere kerker van de Tolbooth, een beruchte gevangenis in Edinburgh. Er volgde een kort proces. Twee dagen na zijn 26^e verjaardag stierf hij op het schavot.

Het nu uitgegeven boek bevat acht preken van Renwick. De zevende preek gaat over Jesaja 3:10 ‘Zegt den rechtvaardige, dat het hem welgaan zal.’ Renwick noemt vijf kenmerken van de rechtvaardige. Op blz. 103 lezen we over het laatste kenmerk: “Als laatste en als de samenvatting van alles daarin, zal ik zeggen dat degenen die met Christus verbonden zijn het geloof bezitten en dat dit een geloof is dat het hart reinigt. Niets is er wat leeft en regeert in de ziel, dan alleen Christus. Zij worden geholpen om de overheden en de krachten te vertreden, de wereld en haar begeerlijkheden. Christus is de enige Wens van hun ziel geworden. U evenwel, die zegt dat u met Hem verbonden bent, maar dan toch uw afgoden in uw innerlijk koestert, wil ik vragen waar uw heiligheid is. Immers, het geloof gaat tot Hem, niet alleen voor rechtvaardigmaking, maar ook voor heiligmaking en reinigmaking.”

VAN DE REDACTIE

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 4 mei 2023. Kopij graag binnen WOENSDAG 19 april 2023.

Ambtsdragersconferentie

D.V. zaterdagmorgen 17 juni in de Chr. Geref. Kerk te Noordeloos zal er een landelijke ambtsdragersconferentie gehouden worden.

Inloop half 10 met koffie. Aanvang 10 uur.

Dr. M. Klaassen hoopt te spreken.

CBB

‘Bewaar het Pand’ is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341-565499, e-mail: info@cbb.nl

AvH

COLOFON

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand. ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren, ds. M.A. Kempeneers en ds. W.L. van der Staaij

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E.a.vanheteren@klikSAFE.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E.pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 32,- per jaar.

Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 38,- per jaar.

Advertentietarieven op aanvraag.

GEREFORMEERDE BIJBELSTICHTING

Persbericht

GBS Regiomiddag D.V. zaterdag 6 mei te Damwâld

District 1 van de Gereformeerde Bijbelstichting organiseert een regiomiddag op D.V. zaterdag 6 mei in de Christelijk Gereformeerde Kerk te Damwâld voor het hele gezin. De aanvang is om 14.00 en de sluiting om 16.00 uur.

District 1 beslaat de provincies Groningen, Friesland en een deel van Drenthe, maar iedereen is van harte welkom!

Plaats van samenkomst

Christelijke Gereformeerde Kerk, Haadwei 127, Damwâld Telefoon kerkgebouw: (0511) 42 22 95 Bij de kerk is een ruim parkeerterrein

Programma

- Inloop vanaf 13.30 uur
- 14.00 uur opening door ds. H. de Greef, Hersteld Hervormd predikant te Wouterswoude
- Eerste spreker: ds. A. Verschuure, predikant van de Geref. Gemeente te Genemuiden
- Vertelling voor de kinderen door een medewerker van de GBS
- Tweede spreker: ds. P.J.T. van den Herik, Hersteld Hervormd predikant te Urk (Elim)
- 16.00 uur sluiting

Ter bestrijding van de onkosten wordt er een collecte gehouden.

Voorafgaand aan het programma en na afloop is er gelegenheid tot ontmoeting onder het genot van een kopje thee of koffie. Voor de kinderen is er limonade. Er zal ook een boekentafel worden ingericht.

Voor alle kinderen van de basisschool is er een verrassing!

We vragen vrouwen en meisjes een hoofddeksel te dragen.

Voor meer informatie kunt u terecht bij de heer S. Boonstra (secretaris), tel. 0514-571147.

Theologische universiteit admissie-examen 2023

Op D.V. 14, 15, 16 en 19 juni 2023 is er aan de Theologische Universiteit te Apeldoorn de gelegenheid om admissie-examen te doen. Dat is het examen om toegelaten te worden tot de predikantsopleiding van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Het examen wordt afgenomen door het curatorium in het bijzijn van het college van hoogleraren.

Bij het opstellen van dit persbericht zijn er nog geen aanmeldingen binnengekomen. Tot uiterlijk *vrijdag 21 april* a.s. kan men zich nog schriftelijk aanmelden bij de secretaris van het curatorium.

Zie voor meer informatie over de voorwaarden voor een aanmelding en andere bijzonderheden *De Wakker* van vrijdag 17 februari jl. of www.tua.nl

Namens het curatorium,

Ds. C.J. Droger, secretaris

Schiedamseweg 137

3134 BG Vlaardingen

Tel. 010 - 234 42 88

E-mail: cjdroger@solcon.nl

BEZINNINGSBIJEENKOMST!

Op D.V. **vrijdag 28 april** a.s. wordt er een bezinningsavond gehouden.

Ds. W.L. van der Staaij hoopt te spreken over:

De Kanselboodschap van 1953: herhalen of hertalen?

Deze bijeenkomst wordt gehouden in de Chr. Gereformeerde "Sionskerk", Haadweg 127, Damwoude. Aanvang: 19.45 uur.

Allen van harte welkom!

Het bestuur van de Christelijke Gereformeerde Bezinningskring.

Word vriend en
steun de Stichting!

NL35 ABNA 0548 9879 20

De enige troost ook voor het Duitse volk?

Help mee de waarheid terug te brengen!

Meer informatie?
→ www.svvhed.org

Stichting Vrienden van
Heidelberg en Dordrecht

Christelijke hulpverlening met perspectief

Stichting Schuilplaats helpt mensen die vastgelopen zijn op het gebied van:

relatie rouw opvoeding

zelfvertrouwen echtscheiding

burn-out depressie

KORTE
WACHT-
LIJST!

stichtingschuilplaats.nl
☎ 0318 - 54 78 70

schuilplaats

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar (0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje "Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl